

[Poulsgaard.]

Hr. Ove Hansen var positiv og parat til at se på det i udvalget. Det siger jeg tak for.

Hvad angår fru Nathalie Lind, så fik vi jo en længere forklaring om venstres politik. Jeg vil da gerne her gøre fru Nathalie Lind opmærksom på, at hvis der er et parti, der slås for lige dyrtidsportioner, så er det fremskridtspartiet; det har vi gjort fra første færd. Nu lyder det så smukt, at nu skal departementschefen ned i løn. Ja tak, men der er inkorporeret noget, som hedder taktregulering. Det aner vi ikke hvad er. Jeg tvivler stadig væk på, at han kommer til at gå ret meget ned i løn, og det er jo det, som er så fortvivlet, set fra en almindelig mands synspunkt. Vi har haft et socialdemokrati, vi har endda haft en overgang, hvor der var arbejderflertal her. Afdøde hr. Aksel Larsen sagde til mig, dengang jeg var SF'er — det var grunden til, at jeg meldte mig ud af det parti — at han kunne søreme ikke gå med til, at der blev ens dyrtidsportioner for alle, for så fik staten ikke de tjenestemænd, den havde brug for. Staten skulle efter hr. Aksel Larsens udtryk faktisk være lønførende, for at man skulle have de dygtigste embedsmænd. Jo tak, men lad os nu vente og se, hvordan den taktregulering kommer til at virke, men det er i hvert fald et skridt i den rigtige retning.

At vi ikke ville være med, det ved fru Nathalie Lind også, passer jo ikke. Vi ville gerne være med, men vi sagde bare, at det da ikke var sikkert, at venstre havde fundet alle de vises sten. Der kunne da også være andre, der havde fundet noget. En blind høne kan jo også finde et guldkorn, så derfor skulle de måske have lyttet lidt til os.

Så er jeg da bæret over, at der er to partiformænd, der gider ulejlige sig med lille mig. Hr. Hilmar Baunsgaard svang sig jo op i de helt høje toner om, at det var så dårligt at være folketingsmedlem. Nu vil jeg da gerne til hr. Hilmar Baunsgaard sige, at de, der er folketingsmedlemmer, er nogle af de lykkeligste i dette land. Jeg går ud fra, at hr. Hilmar Baunsgaard har interesse for politik. Vi er i en situation, hvor vi har fået arbejde og hobby forenet, jeg har i hvert fald, og det skulle også gerne være, jeg ved godt, at idealisme må man ikke sige, men en lille smule af idealistiske grunde. Hr. Hilmar Baunsgaard, som nu er forhenvæ-

rende statsminister, har for livstid sikret sig en pension, der ikke bliver andre mennesker til del. Det kan man heller ikke sige har noget med folketinget at gøre. Og når man ser den liste, vi lige har fået udleveret over, hvilken pension folketingsmedlemmer kan få, de, der har haft en høj anciennitet her, så tør det nok svagt antydes, at vi har søgt godt for os selv.

Jeg kan godt forstå, at der kommer en tilidskløft på den måde. Specielt i den sammenhæng, vi nu står i, ved vi, vi har levet over evne i 1960'erne, hvor dette folketing øste ud af milde nådegaver i øst og vest, og man troede, at de glade dage aldrig tog slut. Nu er vi ikke i de glade 1960'ere, nu er vi i de barske 1970'ere, og så kan det ikke nytte noget. Nu skal regningen betales, og de, som er skyld i det uføre, vi er kommet ud i, burde vise så meget samfundssind, at de kunne gå i spidsen.

Det forbavser mig da ikke, at alle disse dér såkaldte arbejderpartier — her tænker jeg specielt på SF og VS — ruller sig ud i det helt store. De består af akademikere, men er jo, som det så smukt hedder, arbejderpartier, men der er ingen arbejdere iblandt, i hvert fald ikke i folketinget. Vi må ikke glemme én ting til. Disse offentligt ansatte, der sidder i dette høje ting, som ikke viser sig på deres arbejdsplads, får immervæk en tredjedel af deres løn. Det skal lægges oven i alt det andet, jeg har sagt.

Ja, jeg kan ikke nå at gøre det færdigt, men det skuffer mig, at kristeligt folkeparti ikke kunne være med. Jeg tror, at hr. Chr. Christensen skulle snakke lidt med dem ovre i Ringkøbing, så tror jeg nok, han ville komme på andre tanker. Men ellers vil jeg da gerne sige tak for den forholdsvis positive interesse, der fra nogle sider har været vist dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Bay):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget for forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.